

0401 – 1. april

Barmhjertig og nådig er Herren, sen til vrede og rik på miskunn. Sal 103: 8.

Overfor slike ord kan nok en fattig sjel sukke: «Å, bare jeg ikke var så stor en synder! Gud er nådig mot sine venner, og dette ordet må jo være en trøst for dem – men ikke for meg! Jeg er støtt bort fra hans åsyn. Overfor meg står han som en «hevners og gjengjeldsens Gud». Jeg både ser, og til og med kjenner jo at han er vred på meg! Jeg opplever jo at han aldri vil høre når jeg ber! Jeg kjenner jo hans dom i hjertet mitt. Jeg søker ham i Ordet, men opplever slett ikke noen trøst eller kraft av det. Jeg søker ham i bønnen, men får aldri noe nåderikt svar, bare dom og straff. Herren har forlatt meg!»

Stakkars sjel! Hvem har malt et slikt bilde av Gud for deg? Det har djevelen og ditt eget løgnaktige hjerte gjort! Du har et fullstendig falskt bilde av Gud. Ja, det er jo tvert imot et bilde av djevelen du holder opp for øynene dine! Hør nå her hvordan Guds ord skildrer Guds hjertelag:

Barmhjertig og nådig er Herren, sen til vrede og rik på miskunn. Han anklager ikke for alltid, og holder ikke evig fast på vrede. Riktignok kan Herren over en viss tid «anklage» deg, og vise sin «vrede». Da kan han, i en slik vredens tid, også skjule seg for deg, så du kan oppleve det som om det går svært lang tid uten at du synes du ser ham. Men det er umulig at han kan anklage deg slik, eller holde fast på vrede, til evig tid.

Legg merke til denne forskjellen: Alt Guds ord, fra Bibelens begynnelse til slutt, og alt han har gjort med Israels barn, viser klart nok at Herren aldri for evig forlater andre enn de selvsikre gudsforkatterne som alltid har stått imot ham og hans ord. Men han har aldri virkelig for alvor forlatt dem som dømmes og tukter seg selv, som roper i sin nød til Herren, og bare lengter etter å få være hans barn.

Sirak sier: «Se på de gamle slektene og gi akt på dem! Hvem trodde på Herren og ble til skamme? Eller hvem fryktet Gud og ble forlatt? Eller hvem kalte på ham og ble overhørt av ham? For Herren er miskunnelig og barmhjertig, så han tilgir synden og frelser i trengsels tid. Ve dere som har mistet tålmodigheten!»

Ja, ve den som heller velger å tro på sitt eget hjerte og følelser! Ve den som ikke heller, stikk imot alle egne tanker, tror på Gud!

Hør hva han sier selv! «For så sier den høye og opphøyede, han som troner for evig. Han som har navnet Hellig: I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og ydmyk i ånd, for å gjenopplive de ydmykes ånd, og for å gjøre de sønderknustes hjerte levende. For jeg anklager ikke for evig. Jeg er ikke alltid vred. Men en Ånd skal blåse fra mitt åsyn, og jeg skal skape liv» (COR's bib. tekst).

Hør nå! Er dette Guds eget ord? Så tro det da! Gjør ikke Gud til en løgner!

Som vi har hørt vil han anklage oss, men ikke for evig. Han imøtegikk den kananeiske kvinnen lenge, og sammenliknet henne til slutt med en hund. Men hun trodde fortsatt på ham. Hun skjøv fra seg det synlige som ville stenge veien for henne. Og rettet blikket bare mot hans hjerte, som etter alt hun hadde hørt om ham skulle være fullt av kjærlighet. Så tok hun ham på ordet: «Men de små hundene spiser likevel smulene som faller fra sine herrers bord».

Da kunne han ikke lenger holde seg. Da frydet hans hjerte seg i kjærlighet, og han utbryter: «Kvinne, stor er din tro! La det bli som du vil!»

Der ser du hvordan hjertet hans er, selv når han anklager eller imøtegår oss. Der ser du hva det er han aller helst vil: At vi fremdeles skal tro! En ser tydelig at det var hans store glede at kvinnen hadde en slik tro. Det er et klart gledesutbrudd i ordene: «Kvinne, stor er din tro!»

Vil ikke du også glede ham på denne måten; la ham få skjule seg for deg, og du likevel tror?

Å, det gjelder frelse og evig liv! La ikke djevelen omskape Guds bildet for deg! Her ser du det virkelige bildet av Gud: Barmhjertig og nådig er Herren, sen til vrede og rik på miskunn.

«Barmhjertig», det betyr at Gud lider med dem som er i all slags nød, og ville ikke holde ut at vi skulle rope til ham og ikke bli hjulpet. Jesus sier: «Skal ikke Gud skaffe sine utvalgte deres rett, de som roper til ham dag og natt?»

«Nådig», det betyr at Gud ikke handler med oss etter våre synder, men etter den fredspakt han har opprettet med Kristus.

«Sen til vrede og rik på miskunn», det betyr at han er langmodig, holder igjen, venter, for å få anledning til å vise sin nåde.

Mange tusen tanker og bilder av Gud bygger seg opp i hjertene våre. Men dette er det eneste sanne bildet.

Så snart noe annet bilde av Gud reiser seg for ditt indre øye, – som at han vil handle med deg etter dine synder, eller at han ikke bryr seg om deg og har forlatt deg, – må du straks si: Nei, dette er ikke det rette bildet. Dette er falskt og fordreid. Eller: Dette er ikke et bilde av Gud, men av djevelen.

For den sanne Gud er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rik på miskunn.